

Nr 489

Av herr **Bengtson**, om en ny nationalsång.

Inom flertalet länder i världen torde det vara vanligt att vissa nationella symboler officiellt antagas, såsom flagga, vapen, nationalsång och dylikt. Så har också skett i Sverige, men i ett avseende skiljer sig vårt land från en rad andra länder, i det att vi icke officiellt antagit någon nationalsång. Sedan åtskilliga år tillbaka används, dock utan att vara officiellt erkänd, sången »Du gamla, Du fria» som svensk nationalsång.

Mot denna sång som svensk nationalsång kan det dock riktas åtskilliga anmärkningar. Varken ord eller melodi kan knappast anses fylla kravet på hur en nationalsång bör utformas. Melodien är visserligen lättsjungen, vilket är en förtjänst för en nationalsång, men den kan inte anses äga den inspirerande värdighet som man önskar hos en nationalhymn.

Texten i »Du gamla, Du fria» syftar inte enbart på Sverige. Sången bör närmast betraktas som en hyllning till Norden. De första textorden »Du gamla, Du fria, Du fjällhöga Nord» måste uppenbarligen tolkas som hän-syftande inte endast till Sverige utan till hela Norden eller Skandinavien.

I andra versen börjar texten med orden »Du tronar på minnen från fornstora da'r, då ärat Ditt namn flög över jorden». Det kan inte anses vara särskilt tilltalande för ett framåtsträvande och modernt arbetande land som vårt att »trona på minnen från fornstora da'r». Dessutom har ordet »trona» i våra dagar fått en nyans av löje över sig. Det passar fördenskull inte i en nationalhymns text. — Sångens avslutande textord »Ack, jag vill leva, jag vill dö i Norden» är främst det avsnitt i texten som ger de flesta av oss ett intryck av att sången icke är äkta som nationalhymn. Mången gång har vi, just i det ögonblick de sista orden sjungas, behov av att kvarhålla en äkta och oblandad nationalkänsla. Även om sången i de flesta fall sjunges utan denna slutliga syftning så bör i de fall där detta av den sjungande församlingen eftersträvas behovet kunna tillgodoses i sångens text. Så är inte fallet i vår nuvarande nationalsång.

Trots att jag är medveten om att åtskilliga svårigheter komma att möta i en strävan att finna en ny och lämplig svensk nationalsång, som officiellt kan antagas, anser jag det önskvärt att frågan aktualiseras. Det finns redan nu sånger som skulle vara betydligt bättre som nationalsånger än den nuvarande. Beträffande texten är detta fallet med »Sverige», till vilken sång Wilhelm Stenhammar har komponerat musiken och Verner von Heiden-

stam skrivit texten. Mot denna sång måste emellertid invändas att den är för svår att sjunga. Bland våra landskapssånger kan man däremot finna förnämliga tonsättningar med en inspirerande resning, samtidigt som de äro i önskvärd grad sångbara. Det skulle kunna tänkas att någon av dessa melodier skulle kunna förse med lämplig text. Då emellertid frågan om att officiellt antaga en ny nationalsång har en djup och allvarsmättad bakgrund, anser jag att ett ställningstagande inte kan ske utan noggrann föregående prövning. Det är vidare möjligt att man genom en pristävlan eller genom att på annat sätt engagera kompositörer skulle kunna få kvalificerade förslag till ny nationalsång för vårt land.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till sång, vilken kan officiellt antagas som nationalsång för Sverige.

Stockholm den 27 januari 1960

Torsten Bengtson